

Cerkev je dobila nov križev pto.

Zg.Danica, 1.1854, str. 182.

Schleinitz

Fara, posvečena sv. Magdaleni.

Pravilno orientirana cerkev stoji v sredji vasi v n.v. 490 m.

Viri in literatura: Farna kronika,

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, kateri sta na vzhodnem koncu prizidani enako visoki kapeli z močno posnetimi ogli, enako širok in visok $3/8$ zaključeni prezbiterij z nadstropno zakristijo na jugu in prizmatičnim zvonikom na severu. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe ladje in prezbiterija so škrljeve, kapel in zakristije opečne, zvonika osemstrano piramida sta, škrljeva.

Zunanjščina: Je skažena z močnim brizganim ometom. Ladjo in kapele obteka cementen talni zidec, prezbiterij lep, pristrešen, zakristijo pa nobeden. Sicer poživljajo stene skromne ližene, zaključujejo pa jih konkaven fabion, odnosno napušč.

V osi fasade je paličasto profiliran pp portal s preprosto gredo. Sledi okroglo okno z ostentjem, ppk niša z lesenim neokusnim kipom Magdalene in končno okrogla linica na podstrešju. Ladja ima v obeh podolžnicah ppk okni, nad prvim parom pa še pps lino. Kapeli imata preprosta pp portala v zapadni ter ppk okni v poševnih stenah. Zakristija ima ppk okni v obeh etažah, prezbiterij pa ppk okni z mrežami v podolžnicah in pp okno z luneto v zaključnici. Zvonik je nerazčlenjen, ima ližene po oglih, pp okence in lini v vzhodni steni ter enojne ppk zvonove line, z urnimi kazališči nad njimi. Zvonikova

stene se zaključujejo trikotno ter imajo na stičiščih vodne bljuvače. Po kroniki je bila na zvoniku nekoč letnica 1515, kar bi bilo mogoče, ker je zvonik faktično iz pozne gotike, le da je bil pozneje povišan in predelan. Stopnice na pevsko emporo so vodile nekoč zunaj, vendar se sledu ne pozna.

Notranjščina: Tlak je cementen iz l. 1899, v prezbiteriju, ki je za stopnico dvignejn ter sestavljen iz šesterokotnih cementnih plošč, pa iz l. 1898. Zidana empora počiva na 2 parih toskanskih stebrov (prednja 2 sta kasnejša), na 2 križnih obokih in na prečni banji. Ograja je polna, zidana. Stopnice nanjo so desno ter lomljene.

Ladjo členita 2 para celih in 2 para polovičnih pilastrov z oprogami in banjo s kupolastim zaključkom. Iz leve kapele vodi pp portal s pazduhami v zvonico, iz desne ppa vhod v zakristijo. Slavolok je ppk in ima slopa. Prezbitarij obteka greda, ki se nad okni polkrožno sloči ter jo nosijo toskanski pilastri, pokriva pa banja s 3-stranim zaključkom. Na desni vodi iz prezbiterija v zakristijo pp portal, na levo pa sega stolp za ca 1 m v prezbiterij, je ločno posnet ter z leseno steno ločen od ostale zvonice. Zvonica ima opečen tlak in križni obok ter vodijo iz nje stopnice v stolp, zakristija ima cementni tlak in raven strop, oratorij pa pod in tudi raven strop. Iz oratorija je v prezbiterij pdp okno, iz zvonikovega nadstropja pa mala pdp, poševno vrezana linica.

Vso notranjščino krasi dekorativno-ornamentalna slikarija.

Oprava: Glavni oltar je bogato delo v baročni tradiciji, katerega nastavek nosijo 3 pari stebrov, atiko pa dvojni voluti. V osrednji niši je prizor, ko Magdalena umiva Jezusove noge. Ob strani sta Veronika in Marija Kleofova, nad obhodnima lokoma pa Filip in Matija. V atiki je sv. Trojica. Tabernakelj je lepo delo s pompozim baldahinom, katerega vratca krasi relief pojedine

v Naumu iz l. 1900. Oltar je izdelek 19. stol. in je bil obnovljen l. 1906. Stranska oltarja sta predelana baročna oltarja z novima tabernakljema. Njihova predela je razvita v prostor in s pomočjo 2 volut tudi na stran. Nastavek nosi par stebrov, usločeno golšasto ogredje, atiko pa 2 para volut, ki rasteta eden iz drugega ter nosita kratko, usločeno gredo. Ves oltar ima koncepcijo, katere kontura naliči na podaljšani list. Desni oltar ima v sredi nastavka konkavno-konveksno zaključeno sliko sv. Družine od Dekleve iz l. 1903, ob strani Boštjana in Andreja, v atiki pa Verneja v konkavno-konveksno zaključeni niši. Nastavek ima akantasta ušesa z mrežo. Obnovljen je bil l. 1906. Levi oltar ima sliko Dominika s prikaznijo Marije in Jezusa z rožnim vencom. Je delo Simona Ogrina iz l. 1894. Ob strani sta Peter in Pavel, v atiki pa Anton Padovanski. Pločevinasti svečniki so bp. Tudi ta oltar je bil obnovljen l. 1906. Sicer pa sta poznobaročna ter iz 3. četrtine 18. stol. Prižnica: Je preprosta. Na ogalih jo krase volute s cvetnimi vazami, sicer pa 4 evangelisti v nekakih panojih, ki se spodaj zavijejo, zgoraj pa jih krona školjka. Baldahin krasijo simboli 3 čednosti in na vrhu volut Dobri pastir. Obnovljena je bila l. 1906., sicer pa je podobna oni pri Sv. Janezu. Orglje so podobne onim pri Sv. Janzu, torej tudi iz ca 1860. Zgoraj imajo konkavno-konveksno čelo in 2 angela-trobentača. Krstilnik ima kvadratno, betvasto, profilirano nogo ter školjkasti okrogli bazen. Nastavek z Jordansko skupino je iz ca 1760, kot tudi ves krstilnik, saj je l. 1761. Slivnica postala fara. Križev pot je pp, opl. Preslikal ga je Ivan Brglez l. 1895.

Oprema: Monstranca je preprosta, neogotska. Ciborij je neobaročen. Eden keliha nov je baročen, iz l. pol. 18. stol. ter okrašen s pasasto ornamentiko in vraticami, drugi ima letnico 1859. Eden plaščev je iz l. 1858.

Zvonik: Nekoč so vodile uvite stopnice iz zvonice v 1. nadstropje. Sedaj so razidane, a se še pozna njihova sled. Lina iz 1. nadstropja v prezbitერიj je razidano, večje pp okno, lina iz 2. nadstropja pa gleda na zakristijsko podstrešje. Ena zvonivih lin gleda na cerkveno podstrešje, omet pa dokazuje, da je bila prvotno prosta. Zvonova sta KID-ova iz leta 1923.

Podstrešje: Oboka ladje in prezbiterijska sta kamenita, kapel pa opečna. Zakristija in obe kapeli sta prizidka, ometani zvonik pa dokazuje, da je starejši ter kaže sled prvotne strehe, ki je bila mnogo nižja.

Resume: Najstarejši del cerkve je zvonik, ki je verjetno iz 16. stol. (1515!) Sedanja cerkev je nova, mali pa popolnoma predelana in povišana v letih 1710-1729 (takrat je spadal pod novomeški kapitelj) ter v osnovi morda še stam. Zakristija je bila prizidana l. 1870, kapeli MBRV in sv. Družine pa leta 1901 in 1902.

Okolica: Cerkev obdaja obzidje, ki je eskarpnega značaja ter proti jugu in vzhodu precej visoko.

Župnišče je iz l. 1864, kaplanija pa iz l. 1765.

Pokopališče je ~~iz 1864, kaplanija pa iz 1765~~ bilo do l. 1839. okoli cerkve, sedaj pa je pri Sv. Janezu. Slivniška šola je bila postavljena l. 1859.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vdrževana.

Ostalo: Ena grajska pristava je bila na Gradišču na vrhu hriba Mala Gorica, druga pa v Turnem. Južno Slivnice se nahaja hrib Col, ki kaže na to, da so tukaj pobirali včasih carino.

Opombe: V Rakitovcu je zanimiva kapela iz l. 1870. z žlebastim zaključkom sten. Ima 4 ppu niše, bp slikarijo in piramidasto opečno streho.

J. Curk: Celjska topografija(Šentjur), rkp. str. 98, 98, zapiski 1960.